

EL BAIX TER

Podem imaginar-nos com devia ser la plana que envolta el massís del Montgrí als segles XIII i XIV.

Un primer element que, amb tota seguretat, ens sobtaria són els diversos braços en què es dividia el Ter en entrar a la plana, una vegada superades les darreres dificultats que li suposen les elevacions de Colomers i Jafre. Després de Verges, el Ter es bifurcava en una sèrie de braços que s'estenien pel delta que els sediments aportats pel riu anaven formant.

Aquests braços –avui reduïts a un sol curs després de les diverses rectificacions i obres humanes que s'han fet als darrers segles– s'estenien a banda i banda del Montgrí, cap a Torroella i l'Escala.

Per sobre d'aquestes terres baixes, molt sovint inundades, hom trobava els pobles edificats en els turons on no arribaven les aigües: Sant Iscle, Fonolleres, Serra de Daró, Ullastret, Llavià, Fontanilles, Gualta, pel sud; i Albons, la Tallada, Tor, Belcaire, pel nord.

Un altre fet a destacar era la línia de costa, molt més acostada a Torroella i Pals del que ho és avui. Pella i Forgas, en la seva obra *Historia del Ampurdán*, diu que al segle XV els sediments que portava el Ter van cegar el grau que permetia l'entrada de vaixells fins ben a prop de Torroella.